Szakmai beszámoló

Határtalanul program 7.a-b

2024.06.03-07.

Szlovénia-Horvátország

A HATÁRTALANUL! program keretében a legnagyobb érték, hogy az összes 7. osztályos tanulónk eljuthatott az anyaországon kívüli magyarlakta területre. Az utazás során megismerhettük a történelmi Magyarország múltját, végiglátogathattuk azokat a településeket, ahol a mai napig őrzik a magyar kultúrát. A látogatás során a diákok megtapasztalhatták, láthatták azokat az épületeket, helyszíneket, amelyekről tankönyvben tanulnak. Ismereteik bővültek az adott ország földrajzi, gasztronómiai, művészeti, zenei területein. Erősödött nemzeti identitásuk. Láttunk élőben helyi népviseletet, megkóstolhattuk a tőlünk több száz kilométerre található települések jellegzetes ételeit, járhattunk olyan helyen, amely a világörökség része. Találkoztunk magyar nyelven beszélő, ott élő emberekkel. Fontos pozitivitása volt a kirándulásnak, hogy az alapvetően két különböző osztályközösség a kirándulás végére teljesen összekovácsolódott.

A program bevezetéseként 2024. május 21-én ellátogattunk Budapestre, a Magyarság Házába, ahol egy élvezetes rendhagyó órán vihettünk részt a cimbalom, citera történetéről, azokról a családokról, akik nagyban hozzájárultak ennek a hangszernek az elterjedésében, fejlesztésében, gyártásában.

Az előkészítő foglalkozásunk az utazás előtt 1 héttel valósult meg, május 28-án. A diákok már előzetesen kiválasztottak 1-1 napot és kisebb csoportokban dolgozták fel annak témáját. Az általuk összeállított anyagot bemutatták egymásnak felhasználva a Barangoló tudástár oldalait. Így az egész útvonalat "bejárták", megismerték a nevezetességeket osztályfőnökeik segítségével.

A valódi utazásra június 3-án került sor. Reggel 8 órára mindenki megérkezett, a busz sofőrje minden csomagot elhelyezett a csomagtérben, mindenkinek meg volt a helye, így a szülőktől való búcsúzás után el is indultunk az 5 napos kirándulásunkra.

Nagykanizsa felé vettük az irányt, hisz ott vettük fel az idegenvezetőnket, aki végig kísért minket ezen az úton, és nagyon lelkiismeretes módon, igazi gyerekbarát szemlélettel mutatta meg nekünk a programban megjelölt helyeket. Sokat mesélt a történelemről, az épületekről, azokról a személyekről, akikhez kötődtek ezek a helyek, és a gyerekek, felnőttek minden kérdésére szívesen válaszolt.

Az 1. nap mindjárt sok látnivalót kínált. Lendván álltunk meg, ahol Soós Mihály fogadott bennünket a Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézetben. Érdekes dolgokat mesélt Lendva múltjáról, jelenéről, az itt és a környéken élő magyarok mindennapjairól.

Az utunk ezután a szőlőhegyre vezetett, ahol a Szentháromság templomot néztük meg, és láthattuk Hadik Mihály múmiáját is. A templom környékéről pedig csodás kilátásban volt részünk Magyarország, Ausztria és Horvátország felé.

Visszatérve a város fölé magasodó hófehér Lendvai várat néztük meg. A vár padlásán nagyszerű művészeti program egészítette ki a vártörténeti sétát: egy kisplasztika- szobor kiállításon szerezhettünk élményeket.

Befejezésként pedig elsétáltunk a Makovecz Imre által tervezett színház- és hangversenyteremhez. Ez az épület 444 férőhelyes nézőtérrel rendelkezik, és hűen tükrözi az építész elkötelezettségét az organikus építészt irányába.

Az idő igazán kegyes volt hozzánk, hiszen egészen eddig a pontig ragyogó napsütésben volt részünk, viszont Dobronakra elérve egy jó nagy viharfelhő ért minket utol. Így bár végigsétáltunk az ösvényen, megkóstoltuk a híres forrás vizét, megleptük a manókat az út mentén, felsétáltunk a tó kilátó részéhez, de sajnos mindezt esőben tettük.

Előzetesen itthon végigjártuk, bár csak interneten az útvonalat, tudtuk, hogy egy csoda szép hely a tó és környéke, akkor és ott gyorsan bezavart minket az erőbe a villámlás, dörgés, és a szakadó eső.

Szerencsére nem jelentett gondot a sok vizes ruha és haj, mert innen már csak Bajánsenyéig , a szállásunkig kellett eljutni, ahol az elhelyezkedés után mindenki lecserélhette száraz ruhára az átázott holmiját. Finom és bőséges vacsora várt ránk, a gyerekek pedig kényelmes szobákban pihenhették ki a nap fáradalmait.

2. nap

Kiadós reggeli után, amihez járt délre csomagolt étel is, elindultunk a Hármashatárra. Gyönyörű gyalogtúra várt ránk, aminek a végén egy alföldi ember számára igen embertpróbáló kaptatót küzdöttünk le. Idegenvezetőnk sok fontos és érdekes információval szolgált a hely történetét illetően, mire mindenki felküzdötte magát. Pont június 4-e volt, a lehető legjobb napon látogattunk ide, hisz a Nemzeti összetartozás napját jobb helyen nem is ünnepelhettük volna meg.

Innen az utunk Felsőlendvára vezetett. Ez a vár Szlovénia legnagyobb vára, melynek létezését a 11. századig vezethetjük vissza. Egy filmvetítéssel kezdtünk, ami bemutatta a vár történetét, majd a vár egy másik pontján, a hatalmas fák árnyékában is meghallgathattunk egy érdekes előadást.

Útközben újból elért Bennünket egy kis eső, de pont jó időben, hisz a Passero család farmjához értünk, ahol a csokoládékészítés és a kolbász és sonka készítés rejtelmeibe kaptunk betekintést és vásárolhattak is a gyerekek ezek közül a meseszép és isteni finom termékek közül.

Muraszombat volt a következő állomás, ahol a Szapáry-kastélyt néztük meg, benne a különlegesen gazdag helytörténeti gyűjteménnyel.

Kicsit megpihentünk a battyánfalvi lovasfarmon. Itt elfogyasztottuk az ennivalónkat és barátságot kötöttünk a lovakkal, pónikkal. Megnézhettük, hol van a szállásuk, hogyan ápolják őket.

Napunk egyik fénypontjának ígérkezett a Lendvához közeli Orchidefarm látogatása. Elképesztően sokféle növényt, virágot láthattunk a sétánk során. Természetes környezetet alakítottak ki az orchideák mindenféle változatának. A látogatás végén a busz alsó csomagtere megtelt orchideákkal.

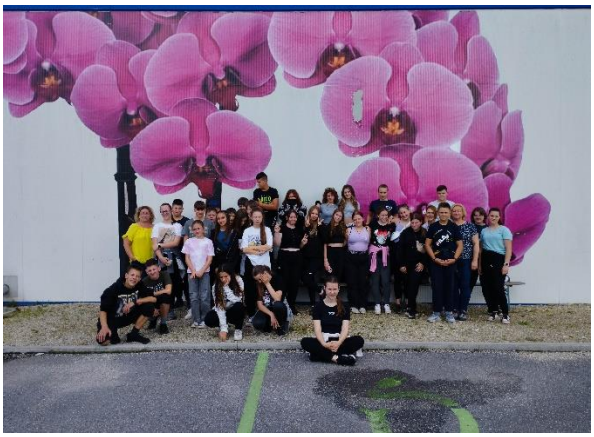

Igencsak elfáradva, kimerülve értünk vissza a bajánsenyei szállásra, ahol vacsora, majd a jól megérdemelt pihenés következett.

3. nap

Reggel összecsomagoltunk és búcsút mondtunk szállásadóinknak, hisz ezen a napon már Horvátországban barangoltunk, és 2 napig Crikvenyica adott szállást nekünk a tengerparton.

Hosszú, szinte egész napos buszozás várt ránk, amit megszakítottunk néhány órás zágrábi megállóval.

Egy hatalmas körrel bejártuk Zágráb legfontosabb részeit: a szökőkutas, ősfás parkot, a vár makettjét őrző teret, a főteret a kerek szökőkúttal, a katedrálist, a Horvát Nemzeti Színházat, a Szent Márk templomot, a köztársasági elnök palotáját, a Dolac piacot, a Kőkapunál található Mária- kegyhelyet, a Lotrscak-tornyot, ahonnan ágyúlövéssel jelzik a delet, és a várba felvezető siklót.

Kimerülve szálltunk buszra, de utunkat lassan hatalmas hegyek között folytattuk, és az egyik alagútból kijőve megpillantottuk a tengert, ami elfújta ezt a kimerültséget.

A szállásunk elfoglalása után nem hagyhattunk ki egy tengerparti sétát. Kiadós evés után a szállásunkon töltöttük az estét.

4. nap

Reggeli után Fiumèba (Tersatto, Rijeka) indultunk. Az első megállónk a Frangepán család által építtetett kegyhely templom volt, ahol megcsodálhattuk azokat a kegytárgyakat, amiket a világ minden részéről hoztak ide emberek, imádkozva szeretteik felépüléséért, előkerüléséért. Itt láthattuk a magyar hadiflotta hajóinak makettjeit, matrózainak fényképeit is.

Sok gyaloglás után a Trsati sárkányok által őrzött várhoz jutottunk fel. Fantasztikus kilátás volt a jutalma ennek a sétának, ahonnan egész Rijeka körbetekinthető volt. Fentről is már megnézhettük a tengeri sétányt, ahová megszámlálhatatlan lépcsőn jutottunk le.

A város piacára is kimentünk, még a halpiac is bekerült a programba. Láthattuk a hatalmas tengeri hajók fogadására is alkalmas kikötőt, felfedezhettük a magyar vonatkozásokat az utcaköveken is. Felkerestük az összes olyan emléktáblát, ami köthető volt bárhogyan is Magyarországhoz.

Innen Abbáziába érkeztünk. Minden diák szerint ez a hely az Adria gyöngyszeme. Csodálatos, patinás paloták, sétányok, hajók, villák, szobrok fogadtak minket.

Megkoszorúztuk Feszty Árpád emléktábláját, ezzel emlékezve a nagyszerű festőre, Jókai vejére. A meseszép abbáziai tengerparton sétáltunk, és mivel még volt egy kis időnk és nagyon szépen sütött a nap, az aznapi forróságot lehűtvén megcsobbantunk az Adriai-tengerben. Sok gyereknek ez volt az első alkalom, hogy tengerben lubickolhatott. Naplemente után elindultunk a szállásunkra, ahol finom vacsora után a szálláson töltöttük az estét alaposan kifáradva a sok sétában és a fürdésben.

5. nap

Sajnos elérkezett utazásunk utolsó napja. A gyerekek szomorúan pakolásztak, hisz egy ilyen szép tengerpartot nagyon nehéz otthagyni.

Tudtuk, hogy nagyon hosszú út vár ránk, hisz estére otthon kell lennünk.

Azért a hazaút sem csak buszozással telt, hiszen két igen fontos és szép állomás maradt utunk végére.

Első megállónk Varasd volt. Az itt található vár a szárazföldi Horvátország legszebb barokk városában található, és a vár felkerült a Világörökség javaslati listájára.

Erős magyar vonatkozással bír, hisz első említése III. Béla idejéből származik, és a Cilleiek valamint Corvin János birtoka is volt.

Maga a város is temérdek érdekes és nagyon szép épületet rejt: ilyen a székesegyház, a Patacic-palota, a Draskovic-palota. Nem is csoda, hogy ennyi szép, gazdag épület található itt, hisz Mária Teréziának köszönhetően egy ideig Horvátország fővárosa is volt Varasd.

Utolsó, hivatalos megállóhelyünk Csáktornya volt. Ennek a városnak is erős kötődése van hazánk történelméhez. Leginkább a Zrínyiek idején fejlődött nagyot a város. Ebben a várban írta meg Zrínyi a Szigeti veszedelmet és itt is hunyt el.

A vár maga a 13. században épült és pont a Zrínyiek építették át a mostani, sokszögalakúra.

Innen egyenes út vezetett Nagykanizsára, ahol elköszöntünk az idegenvezetőnktől, és este fél 8 körül értünk haza Hartára.

Az utolsó tanítási napunkon az iskola aulájában tabló- és fotókiállítást készítettünk, amelynek segítségével bemutattuk kirándulásunk legemlékezetesebb pillanatait, megalapozva és kedvet csinálva a következő évek Határtalanul kirándulásainak.